

Postanowienie z dnia 12 maja 2005 r.

III SPP 77/05

Nie dochodzi do przewlekłości postępowania apelacyjnego, jeżeli rozprawa zostaje odroczonej w celu przeprowadzenia dodatkowych dowodów, a ich zgromadzenie nie może nastąpić niezwłocznie.

Przewodniczący SSN Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Sędziowie SN: Zbigniew Hajn, Roman Kuczyński.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym dnia 12 maja 2005 r. sprawy ze skargi Wiesławy K., Zbigniewa K. na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w Poznaniu [...]

o d d a l i ł skargę.

U z a s a d n i e

Powodowie Wiesława K. i Zbigniew K. w dniu 18 marca 2005 r. wnieśli o stwierdzenie, że w sprawie z ich apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 22 grudnia 2003 r. nastąpiła przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu i zgłosili żądanie zasądzenia „stosownej sumy pieniężnej”. W uzasadnieniu skargi podali, że sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Szczecinie od 12 listopada 1993 r. i została zakończona wyrokiem. W dniu 10 marca 2004 r. powodowie zaskarżyli ten wyrok apelacją. Termin rozprawy apelacyjnej przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu został wyznaczony na dzień 19 października 2004 r. Rozprawa została odroczonej z powodu zażądania akt sprawy z innego sądu. Od tego dnia powodowie nie mają żadnych informacji o postępowaniu w sprawie.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu wniósł o oddalenie skargi zarzucając, że rozprawa w dniu 19 października 2004 r. została odroczonej w związku z potrzebą uzupełnienia postępowania dowodowego i zażądania akt innych spraw z Sądu Okręgowego w Szczecinie, Sądu Rejonowego w Warszawie - Śródmieściu i Prokuratury Rejonowej w Warszawie - Śródmieściu. Ostatnie z potrzebnych akt - po kierowanych

ponagleniach - zostały nadesłane w dniu 3 marca 2005 r. Zdaniem Prezesa Sądu Apelacyjnego nie nastąpiła nieuzasadniona zwłoka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Stosownie do art. 4 ust. 1 tej ustawy, sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie, przy czym jeżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym - właściwy do rozpoznania sprawy jest Sąd Najwyższy (art. 4 ust. 2). Skarga niniejsza dotyczy przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym, które rozpoczęło się od przedstawienia przez Sąd Okręgowy w Szczecinie akt sprawy z apelacją. Kwestia długości postępowania przed Sądem pierwszej instancji nie ma znaczenia dla oceny, czy zostały naruszone prawa powodów do przeprowadzenia postępowania apelacyjnego bez nieuzasadnionej zwłoki. Nie ocenia się bowiem, czy czas, który upłynął od wszczęcia postępowania jest długi, czy krótki, lecz czy był to czas, jakiego wymagało wyjaśnienie istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności, czy też granice czasowe zostały przekroczone. W niniejszej sprawie wystąpiła konieczność przeprowadzenia dowodów w postępowaniu apelacyjnym, co nie jest w skardze kwestionowane. Zgromadzenie dowodów wymaga pewnego czasu, zwłaszcza, że chodziło o ściąganie akt z różnych sądów, co z powodu czynności przeprowadzanych w tych sprawach nie zawsze może nastąpić niezwłocznie. Okres, jaki upłynął od odroczenia rozprawy apelacyjnej (19 października 2004 r.) do dnia wniesienia skargi (18 marca 2005 r.), nie może być uznany za nadmierny dla zgromadzenia potrzebnych dowodów, zwłaszcza że były przeprowadzone czynności zmierzające do przyspieszenia postępowania. Nie można mówić o przewlekłości postępowania apelacyjnego w sytuacji, gdy rozprawa apelacyjna została odroczone w celu przeprowadzenia dowodów i po odroczeniu rozprawy były przeprowadzane czynności związane

z zebraniem tych dowodów. Zarzut przewlekłości postępowania okazał się więc nieuzasadniony.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 12 ust. 1 powołanej ustawy oddalił skargę jako bezzasadną.

=====